

[Duetoft]

underligt taktisk spil, der i virkeligheden vel kun kunne have det formål at forklare, at de fire partier, der har støttet dette forslag igennem et år, ikke længere er enige. Det er i virkeligheden det, jeg føler hr. Bjørn Elmquist fisker lidt efter, nemlig at en firepartienighed ikke skulle stå ved magt.

Jeg vil da gerne opfordre regeringen til med de bemærkninger, der nu er kommet herfra, at skabe den brede enighed, og det kunne man jo gøre ved under alle omstændigheder at stemme for beslutningsforslaget til sidst.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at sige, at jeg er ganske godt tilfreds med at konstatere, at der jo nu reelt er enighed om åbenhed. Og så er der alene denne lille detalje: Når lovforslaget skal udarbejdes, skal vi så gå ind og overveje, om der er nogle helt specielle typer af dokumenter, som vi fortsat bør undtage af hensyn til varetagelsen af Danmarks EF-interesser? Det kan ske, at vi under denne overvejelse kommer frem til, at det behøver vi ikke, eller til at sige, at netop af hensyn til EF-samarbejdet er der nogle typer dokumenter, som de måske også overvejer i Sverige.

I den tilkendegivelse, vi har fået fra CD, siger CD, at de er enige i ånden i ændringsforslaget. Jeg er helt enig i flertallets ønske om åbenhed, og nu har udenrigsministeren bevæget sig langt, hvad jeg er meget tilfreds med, så nu synes jeg, det rigtige vil være, hvis alle tilslutter sig det ændringsforslag, jeg har stillet, da man jo reelt er enig i det. Udmøntningen vil ske under det forberedende lovarbejde og i det efterfølgende udvalgsarbejde. Hvis vi ikke stemmemæssigt kan få denne enighed manifesteret i dag, håber jeg, at den kommer frem, når vi til efteråret skal arbejde videre med tingene.

Jeg er meget godt tilfreds med, at selv om det en overgang så ud til, at man stod meget langt fra hinanden, er denne uenighed reelt bortvejet. Vi vil stemme for forslaget ved dets endelige vedtagelse, men håber, at det får den bedre præcisering, som vi har lagt op til. Lykkes det ikke, ved vi altså, at flertallet, selv om de ikke vil stemme for ændringsforslaget, reelt er enige i intentionen.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg står tilbage efter diskussionen her ganske

godt tilfreds, men også lidt forvirret, for jeg er lidt forvirret over Socialdemokratiets udmelding i betragtning af, at hr. Ole Espersen dog var så befriende klar i sine udtalelser den 4. maj 1990, men jeg er tilfreds alligevel, fordi diskussionen jo har vist, at når vi til efteråret skal til at finde udformningen af den lovændring, som beslutningsforslaget drejer sig om, vil vi kunne tage de hensyn, som jeg hele tiden har bedt om at vi tager, nemlig de hensyn, der skal tages til, at der jo er sager, der ikke er egnede til at lægge offentligt frem, sager, som f.eks. kan handle om det arbejde, der foregår ministerierne imellem om forberedelser af forhandlingssituationer. Det er ting, vi diskuterer grundigt i Markedsudvalget, men det er klart, at det er ting, som ikke egner sig til at lægge frem.

Derfor må vi også sige, at når nu beslutningsforslaget efter alt at dømme bliver vedtaget i den form, som regeringen beklageligvis ikke kan stemme for, er vi jo altså stadig væk stillet over for denne opgave at skulle gennemføre de lovændringer, der skal til. Det tager vi fat på til efteråret, og jeg er tilfreds med det udgangspunkt, vi nu har for arbejdet.

Vi vil selvfølgelig se på, hvad der er faldet af bemærkninger i debatten. Det var meget nyttigt, hvad hr. Duetoft sagde i dag, og det viste respekt for de problemer, vi har peget på. Det er også meget nyttigt, hvad hr. Ole Espersen har sagt i debatten. Det vil selvfølgelig også indgå i arbejdet med tilrettelæggelsen af det endelige lovforslag.

Så er der vel sådan set ikke grund til at sige mere om den sag i denne omgang, så jeg vil gerne slutte af med at ønske ordføreren for forslagsstillerne, hr. Leif Hermann, til lykke med sejren. Jeg tror såmænd ikke, at vi står så langt fra hinanden, når det mere generelt drejer sig om åbenhed i forvaltningen og åbenhed i EF, og hr. Leif Hermann har jo med stor dygtighed fået fremstillet sagen, som om dette alene drejer sig om åbenhed, og dermed får man naturligvis også både medierne og et flertal med sig. Men hr. Leif Hermann har selvfølgelig sine helt legitime synspunkter og interesser, når det gælder EF, hvor jeg så omvendt står i den situation, at jeg jo må gøre, hvad jeg kan for at styrke danske forhandlingspositioner, og det viser sig heldigvis også, som debatten er forløbet, at det skal vi såmænd også nok finde en udvej til at gøre.